

Co znamená rozhodnutí nejvyššího soudu OSN pro Izrael

 infokurýr.cz/n/2024/07/22/co-znamena-rozhodnuti-nejvyssiho-soudu-osn-pro-izrael

kurýr

22. července 2024

Ačkoli jsou rozhodnutí ICJ o probíhajícím masakru v Gaze nezávazná, zbavují židovský stát schopnosti zastírat své zločiny

15 soudců Mezinárodního soudního dvora (ICJ), nejvyššího soudního orgánu Organizace spojených národů, vydalo, s čím všichni souhlasí, že je to přelomový nálezn. „Právní důsledky vyplývající z politik a praktik Izraele na okupovaném palestinském území, včetně východního Jeruzaléma“, je v podstatě zničujícím odsouzením izraelské politiky a zločinů na územích, která dobyl před více než půl stoletím. důsledkem šestidenní války z roku 1967, která trvá dodnes.

Nález ICJ také nevyhnutelně znamená (ať už to soudci zamýšlejí nebo ne), že nejen izraelská politika na těchto konkrétních územích, ale sionistický projekt jako takový je založen na nenapravitelné nespravedlnosti násilného zbavení Palestinců jejich nezadatelné právo na národní sebeurčení. Nemylte se, nejde o „pouhou“ ránu zločinům izraelské okupace a anexe; zpochybňuje základy Izraele jako státu, protože je postaven na systematickém vzdoru spravedlnosti, právu a elementární etice.

Jedním z rysů zvyšujících dopad nález ICJ je jeho komplexnost. 80stránkový dokument je výsledkem dlouhého a důkladného procesu, který začal koncem roku 2022, kdy Valné shromáždění OSN požádalo o takzvané „poradní stanovisko“. Podrobná a podrobně zdůvodněná zjištění jsou založena mimo jiné na kombinovaných odborných znalostech některých z nejlepších právníků na světě a na slyšeních, kterých se zúčastnilo téměř 60 států. (Izrael, který si byl jasně vědom toho, že jeho pozice byla méně než slibná a obecně

pohrdává mezinárodním právem, se vyhýbal příležitosti vyjádřit svůj názor , což ještě zvyšuje absurditu jeho současného vzteku nad výsledkem.)

I když však podobně pečlivá právní posouzení vedou ke komplikovaným výsledkům, v tomto případě tomu tak není. Jak bylo široce uznáváno, zjištění jsou pro Izrael zničující a, alespoň z právního hlediska, jasný triumf pro Palestince a Palestinu. Slovy Eriky Guevara Rosas, vrchní ředitelky pro výzkum, advokacii, politiku a kampaně Amnesty International, „ závěr ICJ je hlasitý a jasný “.

ICJ bez výhrad uznal, že Izrael drží území, která obsadil během Šestidenní války – včetně východního Jeruzaléma (který Izrael oficiálně, i když nezákonně anektoval) a Západního břehu (který předstírá, že „okupuje“ , ale ve skutečnosti anektuje) je nelegální a musí skončit co nejdříve .

Zejména ICJ jasně řekl, že veškeré osídlení musí ukončit a že osadníci, kteří se již nacházejí na těchto územích, musí odejít. Toto rozhodnutí samo o sobě znamená, že 700 000 až 750 000 izraelských ilegálů (zde je tento termín pro jednu naprosto správný) by nemělo být tam, kde je. Nejen, že všichni musí opustit více než 100 osad, na jejichž založení nikdy neměli právo; Izraelský stát je povinen je evakuovat. Kromě toho je nezákonné i vyvlastňování půdy Izraelem, tedy jednoduše řečeno krádež. ICJ mu nařídil vrátit to, co ukradl, tedy desítky tisíc akrů .

Izraelský stát je samozřejmě hluboce zapleten do nezákonných činů, které mu ICJ nařídil zastavit a dokonce zvrátit. Dlouhodobá politika Izraele motivující své židovské občany – včetně de facto koloniálních osadníků odkudkoli na světě – k tomu, aby se přestěhovali na nelegálně držená území a ukradli palestinskou půdu a zdroje, je v

zásadě zločinná, mimo jiné proto, že je v rozporu s mezinárodním právem, zejména humanitární právo zakotvené v Ženevských úmluvách.

Pokud jde o pásmo Gazy, které bylo dlouho de facto koncentračním táborem pro jeho palestinské obyvatele a od října 2023 místem probíhajícího genocidního masakru Izraele proti nim, ICJ jasně odmítl až příliš často slýchaný izraelský argument, že jeho síly se z něj stáhly v roce 2005.

Ve skutečnosti, jak poctiví právní experti dlouho tvrdili a ICJ to nyní výslovně potvrdil, Izrael vždy uplatňoval takovou potlačující kontrolu nad touto oblastí, že zůstal okupační mocností se všemi souvisejícími závazky, ať už byly jeho síly na zemi. uvnitř pásma Gazy nebo zneužívání jeho obyvatel, když jsou v jeho okolí.

ICJ také objasnil otázku apartheidu. Jak by mělo být dobře známo, apartheid je podle mezinárodního práva uznávaným zločinem (není to *pouze* název pro jeden konkrétní zločinecký režim, který byl kdysi praktikován v Jižní Africe). Například podle Římského statutu Mezinárodního trestního soudu – nezaměňovat s ICJ – je „*zločin apartheidu*“ definován jako „*zločin proti lidskosti*“ podobný například vraždě, vyhlazování, zotročení, popř. mučení. Také podle Římského statutu je apartheid výjimečný tím, že jde o „*institucionalizovaný režim systematického útlaku a nadvlády jedné rasové skupiny nad jakoukoli jinou rasovou skupinou nebo skupinami a páchaný s úmyslem tento režim zachovat*“.

Zjednodušeně řečeno, apartheid je doslova jedním z nejhorších zločinů, které režim a lidé, kteří jej podporují a pracují, mohou spáchat. V případě Izraele nezaujatí odborníci a různé lidskoprávní organizace dlouhodobě tvrdí, že tento zločin páchá také. ICJ se tímto problémem zabýval a zaznamenal argumenty, „*že izraelská politika a praktiky na okupovaném palestinském území představují segregaci nebo*

apartheid, což je v rozporu s článkem 3 CERD“, tedy „*Úmluvy o odstranění všech forem rasové diskriminace*“. “ (také známá jako Mezinárodní úmluva o odstranění všech forem rasové diskriminace, ICERD).

Článek 3 CERD ukládá státům povinnost nejen „*odsoudit rasovou segregaci a apartheid*“, ale také „*se zavázat k prevenci, zákazu a vymýcení všech praktik tohoto druhu na územích pod jejich jurisdikcí*“. ICJ dospěl k závěru, že Izrael svými „legislativami“ a „opatřeními“, tedy skutečně vším, co jako stát dělá, porušuje toto klíčové ustanovení .

Izrael je v souhrnu státem praktikujícím zločin proti lidskosti apartheidu, de facto anektuje a osidluje území, na která nemá myslitelný právní nárok, a systematicky upírá celému národu, Palestincům, jejich právo na sebeurčení. Soud také ukončil jakékoli předstírání, že Izrael může ospravedlnit svou pokračující všudypřítomnou kriminalitu údajnými potřebami „*bezpečnosti*“. To jsou jen některá z klíčových zjištění ICJ. Jiné se týkají například palestinských práv na restituce, návrat a reparace. Pro každého, kdo je jen matně obeznámen s tím, jak izraelský stát funguje, je zřejmé, že tato zjištění ICJ prohlásila jeho základní principy za nezákonné, tak jak jsou.

Mnoho států, alespoň ty s dostatečnou mocí, porušuje mezinárodní právo, některé zcela běžně (například USA), některé „*jen*“ příležitostně. Izrael je však zvláštní: Díky své vlastní, svobodně zvolené politice založené na nacionalistické ideologii nadřazenosti a koloniálního osídlení učinil z porušování mezinárodního práva svůj státní důvod: bez něj je těžké si vůbec představit, jak by mohl pokračovat. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že její ministr obrany a její předseda vlády jsou na pokraji toho, aby na ně Mezinárodní trestní soud vydal zatykače za zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, zatímco ICJ již shledal, že genocida je věrohodnou možností v Gaze, a protože Izrael

brutálně nerespektoval všechny jeho příkazy, s největší pravděpodobností toto zjištění potvrdí v konečném rozsudku v nepříliš vzdálené budoucnosti.

Jedna věc, kterou zjištění ICJ potvrzují, je samozřejmě to, že Palestinci mají podle mezinárodního práva právo na ozbrojený odpor. Další věc, která následuje, je, že mnoho věcí, o kterých Izrael a jeho západní podporovatelé předstírají, že jsou k vyjednávání, není: Palestinci mají právo získat svou půdu zpět; Izrael nemá právo jej žádným způsobem používat, ani jako vyjednávací žeton.

Vyplývá také třetí věc, ale z izraelské reakce: Celé izraelské politické spektrum, nejen premiér Netanjahu a další extremisté v jeho kabinetu, závěry ICJ odmítlo. Proto je třeba jednou provždy pohřbít iluzi, že problémem Izraele je jen několik radikálů u moci: Bohužel jeho iluze o nadvládě a nadřazenosti jsou rozšířeny v celé jeho politické sféře a jeho společnosti. Izrael je nejhorším darebáckým státem na světě a je to také slepá ulička. Za to nemůže, jak to obvykle dělají její elity, obviňovat vnější nepřátele nebo „*antisemitismus*“. Ve skutečnosti je na vině jeho vlastní arogance a nehorázné násilí vůči Palestincům a jejich sousedům.

Tato zjištění ICJ, jak nám mnozí cynici připomenou, samozřejmě nepřinutí Izrael ke změně. Jak zdůraznila zvláštní zpravodajka OSN Francesca Albaneseová , obvyklou reakcí Izraele na to, že je povolán, je spáchání ještě více zločinů, jako by chtěl upozornit na svůj odpor vůči mezinárodnímu právu. Přesto je krátkozraké věřit, že odsouzení ICJ je irelevantní.

Za prvé, ICJ výslovně uvedl, že všechny ostatní státy mají povinnost „ spolupracovat s Organizací spojených národů “ za účelem „*ukončení nezákonné přítomnosti Izraele na okupovaném palestinském území a plné realizace práva Palestinský lid k sebeurčení.*“ Soudci navíc velmi podrobně zopakovali, že nejen jiné

státy, ale ani „*mezinárodní organizace, specializované agentury, investiční korporace a všechny další instituce*“ nesmějí „*uznávat, spolupracovat nebo jakkoli pomáhat při jakékoli opatření přijatá Izraelem k využití zdrojů okupovaných území nebo k provedení jakýchkoli změn v demografickém složení nebo geografickém charakteru nebo institucionální struktuře těchto území.*“

ICJ v podstatě upozornil všechny vlády na této planetě, že si nemohou s Izraelem a jeho zločiny dělat, co chtějí, ale že jsou vázány zákony, které jim pomohou je zastavit a zdržet se toho, aby se staly spolupachateli. To je samozřejmě aspekt zjištění, který by se měl týkat mnoha pokrytců a spolupachatelů v EU a USA, jako je například německý kancléř Olaf Scholz, který nevidí nic jiného než „*komplexní dodržování mezinárodního práva*“, když dívá se na Izrael. Ale pak, to je samozřejmě tentýž Olaf Scholz, který nemůže přijít na to, kdo vyhodil do povětří plynovody jeho země. Podobně by měli vůdci Spojeného království s „*labouristickým přítelem Izraele*“ a, což je trapné, s právníkem v oblasti lidských práv Keirem Starmerem v čele, a vůdci USA v procesu společného páchání genocidy v Gaze cítit alespoň nějaké nepohodlí: Stát po boku Izraele už dlouho nebude zdarma.

Jediný nejdůležitější výsledek těchto zjištění ICJ má nakonec co do činění s obrovskou úlohou, kterou systematické mlžení – srozumitelně řečeno: lhaní – hraje pro izraelský režim a jeho společnost. Všichni, kdo dlouho pojmenovávali izraelské systémové zločiny a vyzývali k odporu proti nim, ať už mimo Palestinu, nebo uvnitř Palestiny, mají nyní ve skutečnosti na své straně nejvyšší soud světa. Už není prostor pro debatu o *tom*, co Izrael dělá, a jakmile se to vyřeší, nezbývá žádný argument pro jeho obranu. Zjištění ICJ náhle nezmění svět, ale až se svět změní, budou hrát důležitou roli.

Tarik Cyril Amar , historik z Německa, který pracuje na Koç University v Istanbulu, o Rusku, Ukrajině a východní Evropě, historii druhé světové války, kulturní studené válce a politice paměti

